

СУЧАСНІ ПРОБЛЕМИ ДЕРЖАВНОГО УПРАВЛІННЯ ВОДНИМИ ОБ'ЄКТАМИ УКРАЇНИ

М.В. Голодна головн. спец.

Державна геологічна служба України м.Київ

В сучасному світі роль та значення води постійно зростає. Цей природний ресурс можна віднести до складових продовольчої безпеки будь-якої держави світу.

Прийняття Водного кодексу України, Кодексу України про надра, Законів України "Про охорону навколишнього природного середовища", "Про забезпечення санітарного та епідемічного благополуччя населення" та інших нормативно-правових актів стало офіційним визнанням проблем водного забезпечення на державному рівні.

Забруднення водних об'єктів – джерел питного водопостачання – призвело до погіршення якості питної води та створило серйозну небезпеку для здоров'я населення в багатьох регіонах України.

Питне водопостачання країни майже на 80% забезпечується за рахунок поверхневих вод. Якість води у поверхневих водних об'єктах є вирішальним чинником санітарного та епідемічного благополуччя населення. Водночас більшість басейнів річок можна віднести до забруднених та дуже забруднених.

Україна в цілому має значні ресурси підземних вод, на базі яких може бути організовано питне водопостачання, але вони розподілені за регіонами вкрай нерівномірно.

Питомі норми водоспоживання перевищують аналогічні показники розвинутих країн у 1,5-3 рази і становлять понад 300 л на одну особу за добу, втрати в системах водопостачання сягають 30-40%, а в деяких регіонах перевищують 50%.

Серед заходів, що дають змогу значно поліпшити якість питного водопостачання, суттєве значення мають заходи щодо покращення стану зон санітарної охорони джерел питного водопостачання, які включають: проведення обстеження стану першого поясу зон санітарної охорони, їх відновлення; здійснення робіт з попередження міграції забруднюючих речовин у другому і третьому поясах зон санітарної охорони; винесення за межі другої зони санітарної охорони особливо небезпечних забруднювачів – звалищ, полігонів твердих побутових відходів, скотомогильників тощо.

Розроблення технологій щодо раціонального використання та економії питної води передбачає проведення науково-дослідних і дослідно-конструкторських робіт з розробки сучасних енерго- та ресурсозберігаючих обладнання і технологій, встановлення оптимальних за параметрами насосів, гідравлічних розрахунків для оптимізації тиску у водоводах і водопровідних мережах, удосконалення систем контролю та обліку за використанням питної води, модернізацію енергетичного господарства водопровідних споруд.

Здійснення зазначених заходів дозволить забезпечити зниження споживання питної води, витрат на експлуатацію систем водопостачання та водовідведення, зменшити забруднення водних об'єктів за рахунок кращого очищення стічних вод при незмінній потужності очисних споруд, скоротити капітальні вкладення на будівництво головних споруд водопровідних мереж та питому вагу водоспоживання в житлово-комунальному господарстві.

Здійснення зазначених заходів дозволить забезпечити зниження споживання питної води, витрат на експлуатацію систем водопостачання та водовідведення, зменшити забруднення водних об'єктів за рахунок кращого очищення стічних вод при незмінній потужності очисних споруд, скоротити капітальні вкладення на будівництво головних споруд водопровідних мереж та питому вагу водоспоживання в житлово-комунальному господарстві.

Основним завданням розвитку систем питного водопостачання та водовідведення у сільських населених пунктах це здійснення заходів щодо забезпечення населення питною водою нормативної якості.

Отже, вдосконалення державної політики у сфері питної води та питного водопостачання внаслідок запропонованих заходів дасть можливість забезпечити:

підвищення рівня якості послуг, що надаються населенню з питного водопостачання та водовідведення;

населення України, підприємства, установи, та організації питною водою нормативною якістю в межах науково обґрунтованих нормативів питного водопостачання;

поліпшення санітарно-епідемічної ситуації щодо забезпечення питною водою та зниження на цій основі захворюваності населення;

охорону і раціональне використання джерел питного водопостачання та поступове їх відновлення;

впровадження на підприємствах питного водопостачання та водовідведення сучасних технологій, матеріалів, реагентів, обладнання тощо;

підвищення ефективності функціонування підприємств питного водопостачання та водовідведення;

зниження витрат матеріальних і енергетичних ресурсів у процесі питного водопостачання та водовідведення;

модернізацію інфраструктури підприємств питного водопостачання.

Література:

1. Закон України „Про питну воду та питне водопостачання”// Верховна Рада України. – Київ, 2007.-С.36.

2. Кирпач М.І. Еколого-економічна оцінка водокористування в Україні // Ресурсний потенціал АПК: концептуальні засади і механізми збалансованого відтворення та ефективного використання.–Київ, 2002.–С.108.

3.Повітряний кодекс України,Водний кодекс України//Верховна Рада України. - Київ, 2008-С.96.

4.Водний кодекс України//Офіційне видання. - Київ, 2004.-С.136